

KILKA SŁÓW OD PROBOSZCZA

Od dziś rozpoczynamy wydawanie niedzielnego biuletynu parafialnego pod tytułem *Morenita*. Tak właśnie – ze względu na śniadą cerę i ciemne włosy – nazwano Panią, która niegdyś ukazała się Juanowi Diego na wzgórzu Tepeyac, a którą dziś czcimy jako Matkę Bożą z Guadalupe.

W biuletynie znajdziemy czytania biblijne z niedzielnej liturgii (zawsze można wrócić do nich w naszej osobistej modlitwie), komentarze, pomagające lepiej zrozumieć Słowo Boże i bardziej świadomie przeżywać Eucharystię, a także ogłoszenia parafialne.

Niech *Morenita* ze wzgórza Tepeyac patronuje nam w adwentowym przygotowaniu na spotkanie z Jej Synem.

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. Dziś pierwsza niedziela Adwentu. Rozpoczyna się radosny czas oczekiwania na przyjście Pana. Wspominając pierwsze przyjście Zbawiciela na świat, przygotowujemy się do dobrego przeżycia świąt Narodzenia Pańskiego, a zarazem wybiegamy myślą ku przyszłości, oczekując chwalebego przyjścia Pana u kresu historii.

2. Zbliża się czas adwentowych rekolekcji. Odbędą się w dniach 9-11 grudnia (od czwartku do soboty). Ich tegoroczne motto to cytata ze sceny Nawiedzenia: „A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie...”.

*Parafia Matki Bożej Królowej Meksyku, ul. 3 Maja 40/42 Laski, 05-080 Izabelin, tel.: (22) 752 21 07,
e-mail: parafiawlaskach@gmail.com
nr konta parafii: 18 1020 1026 0000 1102 0016 9920*

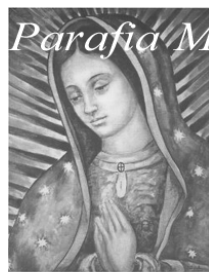
Msze św. w niedziele i święta: 9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00, 19.00; w dni powszednie: 7.00 i 18.30

3. Od poniedziałku rozpoczynają się roraty. Zapraszamy w dni powszednie o 6.45. Msza roratnia rozpoczyna się kwadrans wcześniej, byłoby nam było zdążyć do pracy i do szkoły. Szczególnie serdecznie zapraszamy na roraty dzieci (można przynieść roratnie lampiony) i prosimy rodziców, by pomogli swoim pociechom w pięknym przeżywaniu adwentowego oczekiwania.

4. W tym tygodniu przypada pierwszy piątek miesiąca. Msze św. w tym dniu o 6.45 (roraty), o 16.30 (z udziałem dzieci) i o 18.30. Spowiedź od 6.30 i od 16.00.

5. Miłe Panie z kręgów Żywego Różańca będą w najbliższym czasie przynosić do naszych domów poświęcone opłatki wigilijne. Każda z Pań będzie miała przy sobie upoważnienie od proboszcza. Nikt inny nie został upoważniony do roznoszenia opłatków w imieniu parafii.

6. Zbliża się uroczystość tytułu naszego kościoła i parafii, czyli tzw. „odpust parafialny”. W tym roku wspomnienie Matki Bożej z Guadalupe wypada w niedzielę. Niedziele Adwentu mają jednak liturgiczny priorytet i nie można ich zastępować żadną inną uroczystością. Zgodnie z zasadami liturgicznymi uroczystość odpustową przeżywać będziemy następnego dnia, a więc w poniedziałek 13 grudnia. Msze święte w tym dniu o 7.00 i 18.30.

Parafia Matki Bożej Królowej Meksyku w Laskach

Morenita

I niedziela Adwentu

28 listopada 2010

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE (Iz 2,1-5)

Widzenie Izajasza, syna Amosa, dotyczące Judy i Jerozolimy:

Stanie się na końcu czasów, że góra świątyni Pana stanie mocno na wierzchu gór i wystrzeli ponad pagórki. Wszystkie narody do niej popłyną, mnogie ludy pójdą i rzekną: "Chodźcie, wstąpmy na górę Pana, do świątyni Boga Jakuba! Niech nas nauczy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pana z Jerozalem".

On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i wyda wyroki dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesz, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujmy w światłości Pana!

PSALM RESPONSYJNY (Ps 122)

Refren: Idźmy z radością na spotkanie Pana.

Ucieszyłem się, gdy mi powiedziano: "Pójdziemy do domu Pana". Już stoją nasze stopy w twoich bramach, Jerozalem.

Tam wstępują pokolenia Pańskie, aby zgodnie z prawem Izraela wielbić imię Pana. Tam ustawiono trony sędziowskie, trony domu Dawida.

Proście o pokój dla Jerozalem: Niech żyją w pokoju, którzy cię miłują. Niech pokój panuje w twych murach, a pomyślność w twoich pałacach.

Ze względu na braci moich i przyjaciół będę wołał: "Pokój z tobą". Ze względu na dom Pana, Boga naszego, modlę się o dobro dla ciebie.

DRUGIE CZYTANIE (Rz 13,11-14)

Bracia: Rozumieście chwilę obecną: teraz nadeszła dla was godzina powstania ze snu. Teraz bowiem zbawienie jest bliżej nas niż wtedy, gdyśmy uwierzyli.

Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła. Żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

Alleluja
Okaż nam, Panie, łaskę swoją
i daj nam swoje zbawienie.

EWANGELIA (Mt 24,37-44)

Jezus powiedział do swoich uczniów: "Jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Albowiem jak w czasie przed potopem jedli i pili, żenili się i za mąż wydawali aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki, i nie spostrzegli się, że przyszedł potop i pochłonął wszystkich, tak również będzie z przyjściem Syna Człowieczego. Wtedy dwóch będzie w polu: jeden będzie wzięty, drugi zostawiony. Dwie będą mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, druga zostawiona.

Czuwajcie więc, bo nie wiecie, w którym dniu Pan wasz przyjdzie. A to rozumiejcie: Gdyby gospodarz wiedział, o której porze nocy złodziej ma przyjść, na pewno by czuwał i nie pozwoliłby włamać się do swego domu. Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo w chwili, której się nie domyślacie, Syn Człowieczy przyjdzie".

SŁOWO O SŁOWIE

„Koniec czasów” w rozumieniu starożytnych Izraelitów to zupełnie co innego, niż nasze pojęcie „końca świata”. W zasadzie poprawniejszym tłumaczeniem tego hebrajskiego określenia byłoby „po tych dniach” – czyli po tym, co jest teraz, po czasie, w którym żyjemy obecnie, który znamy

i do którego się przyzwyczailiśmy... Po tym czasie nastąpi radykalna przemiana, kiedy Bóg dokona ostatecznej ingerencji w dzieje świata, pokona wszystkich nieprzyjaciół, a swemu ludowi zapewni dostatek i pomyślność. Świat się nie skończy, nie przestanie istnieć – to tylko ludzie wierni Bogu będą żyć całkowicie nowym życiem, w całkowicie nowej rzeczywistości.

Obraz tego właśnie momentu kreśli dziś przed nami Izajasz w swojej wizji przyszłego Syjonu – świętej góry Pana, która stanie się wtedy światłem dla całego świata; być może najbardziej nieprawdopodobnym elementem tego proroctwa jest perspektywa nawrócenia się wszystkich narodów do Boga Jakuba i ich zgromadzenie się wokół Jego świątyni, aby uczyć się Jego Prawa i słuchać Jego głosu. Będzie to orędzie o pokoju i powszechnym braterstwie, którego gwarantem będzie sam Bóg, obecny na Syjonie.

Naturalną odpowiedzią na zamykające Izajaszową wizję wezwanie, skierowane do Izraela, jest psalm responsoryjny ze swoim refrenem: *Idźmy z radością na spotkanie Pana...* Śpiewając go, sami stajemy u stóp Syjonu, w bramach Jerozolimy. To my jesteśmy wśród tych narodów, płynących szerokim strumieniem na spotkanie z Bogiem, który będzie sądził, ale który też ześle na cały świat pokój, odpowiadając w ten sposób na naszą modlitwę, wyśpiewaną w kolejnych zwrotkach psalmu. Śpiewamy o nas – w I osobie liczby mnogiej; utożsamiamy się z „domem Jakuba”, stajemy się częścią Ludu Bożego, Nowego Izraela. A Jerozolima jest tutaj obrazem Kościoła, w którym dokonuje się zjednoczenie wszystkich ludzi, postulat Prawa Pana.

ADVENTUS-OCZEKIWANIE NA PRZYCHODZĄCEGO

Adwent jest czasem oczekiwania na przyjście Pana. Przygotowujemy się do zbliżających się świąt Bożego Narodzenia; wspominamy ten moment, kiedy Syn Boży wszedł realnie w historię świata i jako mały człowiek narodził się w Betlejem. Ale jednocześnie wybiegamy myślą ku przyszłości, oczekując chwili, kiedy ten sam Syn Boży przyjdzie powtórnie – wtedy, gdy czas na ziemi się dopełni i nastanie ostateczne królowanie Boga.

Te dwie główne myśli, stanowiące treść Adwentu, dzielą cały okres na dwie części. Pierwsza z nich, trwająca do 16 grudnia, koncentruje się na idei przyjścia Pana w dniu ostatecznym – Paruzji. Druga, od 17 do 24 grudnia, jest przeznaczona na bezpośrednie przygotowanie do uroczystości Narodzenia Pańskiego.

Liturgia Adwentu stawia przed nami głównie dwie postacie: Izajasza, ewangelisty *Starego Testamentu*, w którego nauczaniu wielokrotnie powraca postać Mesjasza, mającego nadejść, aby wybawić swój lud z niedoli, oraz Jana Chrzciciela. To on właśnie był posłańcem, który wskazał Mesjasza, a wcześniej niestrudzenie głosił i przygotowywał swój naród na Jego przyjście. Nie można wreszcie pominąć osoby Maryi, wybranej przez Boga na matkę Zbawiciela, tej, która całkowicie i doskonale odpowiedziała Bogu, wypełniając Jego zbawczą wolę.

Fioletowy kolor szat liturgicznych w Adwencie wskazuje zatem bardziej na oczekiwanie i przygotowanie, niż na pokutę i umartwienie, będące domeną Wielkiego Postu. Pewna asceza, widoczna w liturgii, ma raczej pomóc w pełniejszym przeżyciu radości świąt Narodzenia Pańskiego.

SZKOŁA LITURGICZNA PROCESJA KOMUNIJNA

Procesja jest znakiem liturgicznym, doskonale obrazującym kondycję człowieka, jaką jest nieustanne bycie w drodze. Przez całe życie bowiem zmierzamy na spotkanie z Panem, a liturgia jest zapowiedzią i obrazem tego ostatecznego spotkania z Nim przy wypełnieniu się czasów.

Procesja nie jest bezładnym kręceniem się w kółko – ma określony początek i bardzo konkretny cel. Widać to wyraźnie w procesji komunijnej: idziemy, wyrażając to ruchem, postawą, aktywnością ciała, na realne, pełne spotkanie z Panem, przychodzącym pod postaciami Eucharystycznymi. Jednocześnie idziemy w niej razem – jako jedna rodzina dzieci Bożych, powołanych do jedności i braterskiej miłości.

Niezależnie zatem od preferowanego sposobu przyjmowania Komunii - czy to na stojąco, czy na klęcząco, na rękę czy do ust (wszystkie te formy są akceptowane, a bliższym omówieniem każdej z nich będziemy się zajmować w kolejnych odcinkach szkoły liturgicznej) - Kościół w swoich dokumentach liturgicznych zaleca procesyjne do niej podchodzenie. Procesji ma towarzyszyć śpiew, wyrażający duchową jedność i radość oraz podkreślający jej wspólnotowy charakter.

Procesja komunijna jest więc naszą odpowiedzią na rozbrzmiewające w liturgii wezwanie: *Idźmy z radością na spotkanie Pana!*